

Agustí Ensesa Bonet
Escola de
Tastavins
del Gironès

El vi

Amat

Sauvignon Blanc 2011

Fulla d'Or de vins blancs de l'Empordà en el XVII Concurs de Vins i Caves de Catalunya, Girovi 2012. És un vi monovarietal elaborat amb raïm Sauvignon blanc, catalogada com a varietat autoritzada pel Consell Regulador de la Denominació d'Origen Empordà, i que dona bones característiques organolèptiques en aquesta zona. L'Amat Sauvignon blanc 2011 de Bodegas Trobat és un vi jove, fresc i enigmàtic. El

seu color és molt clar i brillant. La seva presentació en ampolla transparent el fa molt atractiu i comercial. L'aroma floral, herbàcia i amb uns lleugers tocs de cítrics el fan un vi diferent, molt fàcil de beure. En boca és afruitat, una mica amargós, però amb una acidesa que el fa equilibrat i saborós. Les seves característiques exòtiques semblen fetes especialment per maridar amb marisc cru. Un plat d'ostres i cloïsses

vives amb una copa d'aquest vi, molt fred, pot fer feliç a qualsevol; i més en una terrassa davant del mar. Preu aproximat: 5 euros –una excel·lent relació qualitat-preu–.

El celler elaborador: Bodegas Trobat, de Garriguella, treballa en la tranquil·litat del seu celler compaginant l'artesania i les activitats tradicionals amb les tècniques d'elaboració modernes. En poc temps ha fet un salt espectacular en la qualitat dels seus vins i caves, guardonats repetidament en els concursos a què es presenta. Com a exemple, en el darrer Girovi va obtenir fins a sis guardons. Per a més informació: www.bodegastrobat.com i www.girovi.cat.

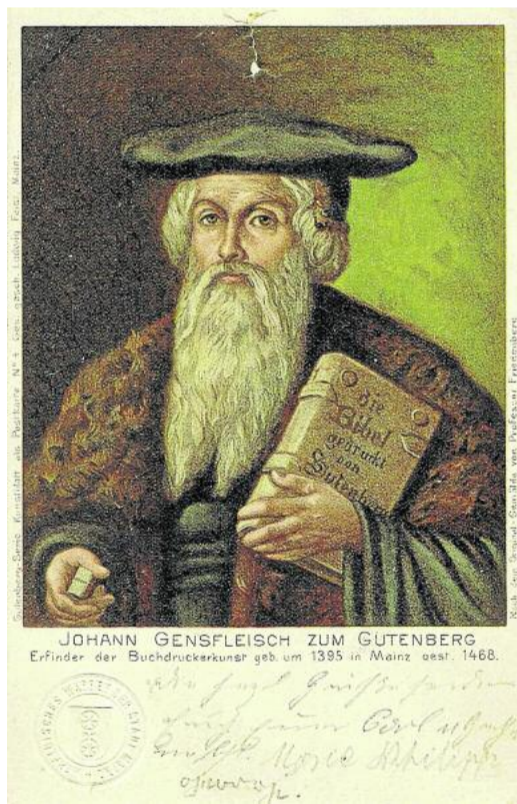
Col.leccionisme

La fira del llibre vell

Banyoles n'ha celebrat la primera edició, amb artesans inclosos

Xavier Romero
www.catalunya-postal.cat

Dissabte passat, dia 9 de juny, Banyoles va celebrar la primera edició de la Fira del Llibre Vell, emplaçada a la Plaça Major i amb la participació de catorze comerciants i set artesans del ram de l'edició. Tot i la bona feina dels organitzadors, la Secció filatèlica i numismàtica del Centre Excursionista de Banyoles, i la propaganda a través dels mitjans, i la concurrència de públic no es va acostar a la de les dues edicions anuals de la Fira del Cop d'Ull.

La trobada era extraordinària i especial, sobretot per haver-s'hi convocat destacats artesans de tot el procés de fabricació del paper, de la impressió i de l'edició del llibre i altres objectes impresos, els quals durant tota la jornada van treballar en viu i en directe per mostrar als visitants els mecanismes artesanals, i a voltes artístics, que van des de la mateixa producció del paper fins a enllestir els volums perfectament enquadernats. Aquests eren els artesans: Toni Sardà, paper; Montse Buxó, guardes de llibres; Xavier Vaquer, enquadernació; Delphine Lavedan, il·lustració; Carles González, cal·lígraf; Antoni González, serígraf; i Olga Pérez, pintora. Aquests dos últims tindrien cura d'editar allà mateix un cartell commemoratiu de la fira.

Els col·leccionistes del Centre Excursionista,

amb el seu president Lluís Pagès al capdavant, han comptat en aquesta novedosa iniciativa amb la col·laboració del Gremi de Llibreters de Vell de Catalunya, l'Ajuntament de la ciutat, i l'alcalde de Figueres i historiador Santi Vila, què es va encarregar del pregó de benvinguda.

D'altra banda, els organitzadors havien deixat clar que vigilarien la qualitat del material posat a la venda per evitar interferències alienes al motiu de la fira, el llibre vell. Malgrat això, vam poder comprovar *in situ* que els preus es mantien força continguts, i en molt bona part assequibles per a la majoria de la gent.

Com a homenatge al pare de la impremta, a l'inventor que va revolucionar la difusió cultural ara fa uns 600 anys, hem triat del nostre arxiu temàtic dedicat a la literatura aquestes dues litografies amb retrats de Johan Gensfleisch Zum Gutenberg (Buchdruckerkunst, 1395-Mainz, 1468), sobre sengles targetes postals circulades l'any 1900 des de Mainz. La vida d'aquest innovador va patir moltes vicissituds i finalment acabà en la indigència. Tot i que el primer llibre tipogràfic sembla ser que fou el *Missal de Constanza*, de l'any 1449, la fama li va arribar a Gutenberg a través de la seva Bíblia de 42 línies, tres anys després.

Gironins del segle XIX

Ignasi Melé Farré

Sempre n'hi havia tres o quatre que perdien el matí mirant-se'l d'un tros lluny. No se'n sabien avenir que el senyor metge gratués la terra per treure'n rocs. Els comentaris sempre eren sorneguers:

– A més de gratar, podria plantar alguna cosa. En tindria per fer bullir l'olla.

– I ca! Que diu que aquí hi ha pedres dels romans i que s'han d'estudiar.

Ignasi Melé Farré va néixer el 1859 a Cervera, però quan encara era molt petit la seva família es va traslladar a Barcelona, on va créixer. Després de fer el batxillerat, va estudiar la carrera de medicina. Un dels seus primers destins va ser l'Hospital de la Santa Creu, on va ampliar els seus coneixements i va perfeccionar l'exercici de la seva professió. Des de ben jove, Melé va mostrar també interès per tot allò relacionat amb la cultura catalana. Se'l vincula al moviment de la Renaixença i molt especialment a l'Associació d'Excursions Científiques, en la qual va presentar algunes recerques mèdiques de temàtica higienista.

La seva vida va canviar radicalment en traslladar-se a Tossa de Mar. No només pel què significava esdevenir metge de poble sinó perquè hi va portar a terme una tasca arqueològica ingent. Tot va començar el 1914, quan s'estaven fent unes obres per instal·lar unes canonades a la zona dels Ametllers. Les rases van fer aflorar restes romanes que de seguida van cridar l'atenció del metge, de sempre interessat en els vestigis del passat. Bona prova n'és que immediatament va portar a terme una excavació dels terrenys mirant de seguir criteris científics, tot i no tenir massa experiència pràctica en aquella matèria. Fruit d'això van localitzar-se restes remarcables. El 1921 va reprendre les indagacions valent-se dels seus propis recursos econòmics, decisió que el va portar pràcticament a la misèria. Els seus veïns s'ho miraven amb escepticisme fins que l'eminent Pere Bosch Gimpera i l'Institut d'Estudis Catalans van prestar atenció als seus treballs, que havien permès descobrir una antiga vila romana del voltant del segle I dC.

El doctor va morir el 1928, als 69 anys, quasi sense cap reconeixement. Només un petit homenatge el 1926, recollit pel «Suplement Literari» de *L'Autonomista*, on es publica el discurs fet per Carles Rahola lloant la seva figura.

L'any 2010, l'ajuntament de Tossa de Mar va publicar una petita biografia del metge, escrita per l'antropòloga Eva Pinyol i titulada *L'humanista Dr. Ignasi Melé Farré*.

Xavier Carmaniu Mainadé
Historiador
i periodista